

یادی از مرحوم دکتر جمشید قائمی
روستازاده‌ی بالاجاده‌ای
در قامت استاد

مرحوم دکتر جمشید قائمی از جمله فرزندان بالاجاده است که هم در معرفی این روستا تلاش و جهد وافری داشت و هم از پژوهشگران و مولفین حوزه تاریخ و فرهنگ شمال ایران شناخته می‌شود. جمشید فرزند صفرعلی و طوبا و متولد سال ۱۳۳۹ خورشیدی در بالاجاده بود. دوره شش ساله اول تحصیل خود را در دبستان رادکان بالاجاده و فردوسی گرگان گذراند. دو سال اول و دوم متوسطه را در دبیرستان اندیشه کردکوی و سال سوم را در دبیرستان ملی (خرد)

گرگان سپری کرد. سال چهارم متوسطه را در دبیرستان سعدی گنبد کاووس و سال پنجم و ششم را نیز در دبیرستان‌های (ایران شهر) و (استرآبادی) گرگان به تحصیل ادامه داد. در سال ۱۳۵۸ خورشیدی موفق به اخذ دیپلم طبیعی گردید. وی سپس دوره لیسانس را در سال ۱۳۷۰ و دوره فوق لیسانس را در ۱۳۷۴ و مدرک دکترای خود را در سال ۱۳۸۶ در رشته تاریخ از دانشگاه آزاد اسلامی اخذ کرد و به عنوان عضو هیات علمی در دانشگاه آزاد واحد شهر ری مشغول تدریس و تحقیق شد. اشعاری به گویش تبری و فارسی از مرحوم قائمی باقی مانده است. این پژوهشگر پر کار بر اثر بیماری در ۱۰ تیرماه ۱۳۸۹ دارفانی را وداع گفت. مرحوم قائمی از مولفین دانشنامه گلستان است، مقالات برج رادکان، پل آق قلا، تمیشه/شهر، تمیشه/دیوار، جر کلباد، روشن آباد/روستا، سردار رفیع، محمدتقی خان بالارستاقی هزار جریبی و مسعودالملک هزار جریبی از ایشان در این دانشنامه چاپ شده است.

آثار مرحوم قائمی:

- ۱- واژگان بزرگ تبری، ۵ جلدی (کار گروهی)
- ۲- سورم سرا (نگاهی به بالاجاده‌ی کردکوی) ۲ جلدی با همکاری کریم الله قائمی
- ۳- زبانزدها و ضرب المثل های مازندرانی (کارگروهی)
- ۴- تصحیح نسخه خطی "روزنامه مازندران"
- ۵- فرمانروایان مازندران
- ۶- مجموعه اشعار
- ۷- دهها مقاله پژوهشی در نشریات کشوری و محلی

یاد بیار

شعر «یاد بیار» به گویش تبری اثر زنده یاد جمشید قائمی است که در آن تصویری از زندگی روستایی و آداب و رسوم نه چندان دور مردم روستا نشین گرگان زمین را به خواننده ارائه می‌کند.

اُن شوهای غوزه کشی	نیشیمی باهم تا صوی
خانی می گلی به گلی	قوری دله پر چایی
اُن شو نیشتا ر یاد بیار	
وقتی زمین سر، شیمی	لشت عرق، تن ج بیمی
نسام دارا نیشیمی	هلاکی ر تن ج چیمی
اون سختی یار یاد بیار	
پنبه چینی سه چین بیه	سه چین سر پچین بیه
چینه ندار و گودارا	سم وشانم این بیه
پچین گرا ر یاد بیار	
گال و گیاه ت یاد دره	افتاب و ما، ت یاد دره؟
پشت تلار، شوی بهار	ستاره‌ها، ت یاد دره؟
خاطره ها ر یاد بیار	
خاشی، دنیا ج ندیمی	زندگی ج، سر بویمی
بس که همه غم بدیمی	جوانی ج خر ندیمی
جوانی یار ر یاد بیار	
مر و و فای آدما	تمام بوییه مدتا
دل و دماغ ندارنه	این زمانای آدما
اون زمانا ر یاد بیار	

اون زمانای تش کاشی
 با اون چراغای موشی
 مر آروس و شتر بیه
 ساته با خاش مارشی
 یکرنگی یا ریاد بیار
 پول دوویه لمه تهها
 طلای جارف سرا
 از گت ترا و خورد ترا
 صدق و صفا ر یاد بیار
 زوار وختی خاسته بره
 صف کشیمی ون دوره
 چئوشی گر تا خانیه
 یاد ج شیه زمین چره
 شور و نوار یاد بیار
 وختی که جایی تش گیته
 ورگی گوی گالش گیته
 هرکسی جاج هستائه
 غم بزه سر دکش گیته
 هم دلیها ر یاد بیار
 پییر وختی شیه سفر
 اشنینه ون پشت سر
 از دترو زن و پسر
 تارد بو و ون ج خطر
 وفا دارا ر یاد بیار
 پییرا وختی حمام شینه
 و شان دره اکشینه
 باد و بروت نداشتنه
 اونا که اونجه نیشبینه
 اون جوانا ر یاد بیار
 افتاب تیره که کته
 سوزی چیمی خاش لته
 دو ر بنه ج گیتمی
 دو آشه ر ننا پته
 آش ننا ر یاد بیار
 آروس ر وختی تا زونه
 ون پیش حرف زما زونه
 یا وختی حمام وردنه
 ون جهازجا زونه
 سما گرا ر یاد بیار
 زمای سر پول شنینه
 ته به ته ون رخته چینه
 آروس که شی خانه
 شیه سر ور دینه
 آروس تمشا ر یاد بیار
 آروسی یا ساده بیه
 خاشی دل جا ده بیه
 خدایا اون جور خاشی یا
 وونه که «بالجاده» بیه؟
 آرزوها ر یاد بیار